# SOMNI D'UNA NIT D'ESTIU

**Repertori**
*Somni d'una nit d'estiu*
Felix Mendelssohn-Bartholdy

**Fitxa artística**
Direcció musical: Lorenza Borrani
Concepció i direcció escènica: Judit Colomer
Textos originals: Anna Andreu
Actriu: Elisabet Casanovas
Cantants solistes: Clara González i Núria Vives
Cor: Cor Aglepta
Direcció del cor: Oriol Castanyer
Vestuari: Rash Cabonuan

# TEXTOS ORIGINALS

**Obertura**
**Scherzo**
**Melodrama 2**

Ha començat
per no aturar-se

Del turó la carena
dins la boca, la nit
Soc la pedra o tartera?
Soc la mort del matí?

S'allarga la nit
i es tensa la son
l'alzina partida
pel llamp, sense sort

Passava de llarg
com el maig cegador
Tu eres l'alzina
i el llamp era jo

I cremo en el somni
senars i parells
l'alzina i el roure
del tronc a l'arrel

I cremo en el somni
el desig impacient
i en la teva esquena
l'obaga creixent

## Marxa de les fades
## Lied mit chor
## Melodrama 4

Sé del cert que me n'oblido
del que porto ben endins
i sé del cert que estic confusa
entre antídots i verins

Soc dels ulls el degoteig
i l'error en la mesura
la mirada a les palpentes
que ha perdut la compostura

Cristal·lins sota parpelles
no els voldria fer plorar
quatre mars d'una braçada
no cobreix el Leviatà

Cavalca de nit la meva pregunta
i no troba repòs, com un riu que remunta
No troba descans en cap pols ni en cap llengua,
ni en l'alba brillant, ni en cap punta de fletxa
que travessa el silenci però topa la fressa

En l'ombra invertida comença el camí
faré tremolós tot marge i confí
Floriran estrangeres passions
però cap veu coneguda que parli de mi

I ara en cada visió
siluetes de velles garlandes
contra un cel que demana perdó
per fer clar quan ningú li demana

## Melodrama 6:
## Alosa i Pinçà

Alosa i pinçà
em retorcen la paraula
i vosaltres la preneu
per fer-la faula
Us sorprèn l'orgull,
desperts en el somni
o dormint en el meu
i de nou, confoneu
la fera i l'infant
l'espurna i la creu,
la resta del dia
i el dia restant.
un solc de follia
pactat sense treva

El rastre és en mi
però a vosaltres us crema

No toqueu més!
No toqueu res
No té sentit
estimar si no és així
Pareu de fingir
que res no us molesta
Del malson cada aresta
una imatge perdura
jo mateixa en morir
em desitjo ser morta
sense pols ni paüra
ni la fam del matí

No toqueu més!
No toqueu res!
Sereu condemna i botxí!
La boca que em mana
i obre camí
no em deixa paraula
que sigui per mi
Pareu de fingir
que res no us molesta
Record i tempesta
una imatge perdura
traieu-me d'aquí

## Intermezzo

M'ompliré fins a ser plena
Com la conca d'aquest riu
Veig una ombra i qui la mana
Una vida i qui la viu

L'amenaça inconclusa
Que us vigila cada nit
Guardeu-vos de la lluna
Amb urpes i canins
Noturno

## Melodrama 8

Sota la meva llum blanca
i en la meva corba infinita
busqueu la llarga abraçada
de qui com jo, vegi en vosaltres
l'estiu en cada pupil·la
i una glacera a cada galta
per desfer-la cada dia

## Marxa nupcial

## Melodrama 10

**“**Una breu escena tediosa del jove Píram i la seva estimada Tisbe: comèdia molt tràgica.”
Aquest home és Píram, si us ho plau saber,
aquesta formosa dona és Tisbe, certament.

Aquests amants han decidit trobar-se
a la tomba de Ninus per festejar.
Aquesta bèstia ferotge, anomenada Lleó,
sorprèn la fidel Tisbe en veure-la de nit,
fent que espantada surti corrents.
I en fugir, li cau el mantell,
que el vil Lleó taca amb la boca sagnant.
Aviat arriba Píram, jove formós i alt,
i troba el mantell estripat de la seva amant.

PÍRAM.
“Llàgrimes, veniu i planyeu,

## Marxa fúnebre

TISBE

Dorms, amor meu?
Què, ets mort, amor meu?
Píram, alça’t! Parla, parla.
Encara calles?
Mort, ets mort?
Amants, planyeu-vos,
llengua, no diguis res,

Surt, espasa, i fereix
el pit de Píram:
aquí, el pit esquerre,
on el cor batega.
Així em moro, així, així, així.
*(Píram es clava l’espasa)*
Ara soc mort.
Ara soc finat.
La meva ànima és al cel;
llengua, apaga la teva llum,
lluna, arrenca a córrer.
*(Surt Clar de Lluna)*
Ara mor, mor, mor, mor, mor.
*(Píram mor)*

vine, fidel espasa,
vine i travessa’m el pit.
*(Tisbe es clava l’espasa)*
Adeu, amics,
així fina Tisbe:
adeu, adeu, adeu.
(*Tisbe mor)*

## Dansa de brètols

## Finale

I per fi arriba el repòs
en el somni o en la mort
Lluny l'esclat de cada dia
del deliri repetit
primavera que em devia
una treva, l'armistici
lluna vella i un solstici
i l'estiu de tantes nits

Ha començat per no aturar-se
Ha començat per no aturar-se

Amb un tel davant dels ulls
i una marca a cada espatlla
la quimera i el seu rastre

Amb un tel davant dels ulls
una vida i qui la dorm
Soc qui era o qui soc ara?

Del turó la carena
dins la boca, la nit
Soc la pedra o tartera?
Soc la mort del matí?